

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně **S. S.**, zastoupené JUDr. Radanou Pekárkovou, advokátkou se sídlem Hlinky 142a, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2005, čj. OAM-12712/VL-10-ZA09-2001, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 55 Az 33/2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2005, č. j. 55 Az 33/2005 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Radany Pekárkové **se určuje** částkou 5712 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí včasnou kasační stížností spojenou se žádostí o přiznání odkladného účinku proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2005, č. j. 55 Az 33/2005 - 21, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2005, čj. OAM-12712/VL-10-ZA09-2001. Tímto rozhodnutím žalovaný žalobkyni neudělil azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na žalobkyni nevztáhl překážku vycestování podle § 91 zákona o azylu. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“ a institut „překážky vycestování“ podle § 91 zákona o azylu nahrazen tzv. „doplňkovou ochranou“ podle § 14a zákona o azylu.)

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatelka, že žalovaný nesprávně interpretoval skutečnosti vyplývající ze zpráv o situaci v zemi jejího původu, pak obdobným tvrzením se již Nejvyšší správní soud zabýval ve svém rozhodnutí ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, www.nssoud.cz. Pokud jde o tvrzení žalobkyně týkající se údajného porušení § 3 odst. 2, § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 spr. ř. účinného do 31. 12. 2005, s podobnými námitkami se již Nejvyšší správní soud vypořádal např. v rozsudku ze dne 18. 10. 2005, č. j. 3 Azs 243/2005 - 60, www.nssoud.cz nebo v rozsudku ze dne 18. 10. 2005, č. j. 3 Azs 261/2005 - 40, www.nssoud.cz. K námitce týkající se nesprávného posouzení podmínek pro vyslovení překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu se Nejvyšší správní soud již vyjádřil např. v rozhodnutí ze dne 7. 4. 2004, č. j. 6 Azs 47/2003 - 100, www.nssoud.cz. Pokud jde o přesvědčení žalobkyně o splnění podmínek pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, pak taková stížnostní námitka byla již předmětem řady rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, namátkou lze jmenovat např. rozhodnutí ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, www.nssoud.cz, rozhodnutí ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, www.nssoud.cz, či rozhodnutí ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, www.nssoud.cz. Tvrzení stěžovatelky uplatněné poprvé až v kasační stížnosti, že tlumočnice z ruského jazyka v řízení o udělení azylu nebyla zapsána v seznamu tlumočnicků, je novým skutkovým tvrzením ve smyslu § 109 odst. 4 s. ř. s., a proto k němu Nejvyšší správní soud nepřihlédl.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji. Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť s účinností od 13. 10. 2005 má podání kasační stížnosti ve věci azylu odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelce byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 4200 Kč za dva úkony právní služby po 2100 Kč, a sice za první poradu s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení a za doplnění kasační stížnosti ze dne 6. 12. 2006 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a dále 2 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna advokátky činí 4800 Kč. Protože advokátka soudu doložila,

že je plátkyní daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 912 Kč; odměna advokátky navýšená o daň tedy činí 5712 Kč. Zástupkyni žalobkyně se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 5712 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

